

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrta leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvc. večerne številke po 4 nvc.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvc. Izven Trsta po 1 nvc. več.

EDINOST

(Zjutranje izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 970.

3 nvc.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Posilna, osmrtnice in javne zahvale, domaći oglasi itd. se računajo po pogodi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejšje vesti.)

Dunaj 14. Odsek za revizijo § 14. je imel danes predpoludne svojo sejo pod predsedništvom načelnika Dipaulija. V razpravi o predlogu Kaisersjevem je povdarjal posl. Daszynski, kako velika večina se je v zbornici izrekla za odpravo § 14. Potem je stavil predlog: Izdajanje naredeb v stvareh, za katere je potrebno ustavno odobrenje državnega zbora, ni dopuščeno, ako nisti popred privolili obe zbornici državnega zbora.

Poslanec Kaiser je rekel, da on in njegova stranka bi bili za odpravo § 14. Ker pa za to ni potrebne večine, naj se ta š omeje na resnično izredne slučaje in na slučaje bede: na vojno, ustajo, bedo vsled elementarnih neizgov in kužne bolezni. Posl. Grabmayer je predlagal, naj bi se § 14. tako glasil, da bi se v rečenih slučajih smele izdajati cesarske naredbe, ali le z začasno zakonito veljavnostjo.

Madrid 14. (Komora.) V razpravi o politiki vlade sta zahtevala republikanec Pi-y-Margall in liberalce Sagasta, naj se v Barceloni proglašeno obsedno stanje odpravi. Ministerski predsednik Silvela je izvajal, da je vlada storila vse možno, da Španija more zadoščati svojim denarnim obvezam. Vlada bo potrpežljiva, tudi če se bodo v Barceloni še nadalje upirali plačevanju davka, ali ako bi se odpor prelevil v nasilstva, potem bi tudi vlada postavila silo proti sili. Obsednega stanja pa vlada ne more odpraviti.

Vojna v južni Afriki.

Pariz 14. Listi protestujejo proti postopanju angleškega križarja »Magazine« proti francoskemu parniku »Cordoba« na obrežju Laureheo Marquez ter zahtevajo, naj se Anglija opraviči ter da odškodnino. »Matin« javlja, da se je že uvela uradna preiskava.

V veliki politiki.

Ko je po katastrofi pri Sedanu Gambetta zbiral toliko narodno vojsko, da bi obranil domovino proti zmagovitemu neprijatelju, ki je kruto in objestno prodiral proti Parizu, je Moltke se svojo poznano hladnokrvnostjo rekel v zboru generalov: »Sedaj bomo videli, da-li več velja izvežbana in redovita vojska, ali pa narodni ustanek!« Ob oni priliki se je, na žalost, dokazala popolna in vsestranska prednost redovite in izvežbane vojske. No, kar se je pokazalo tam, se v mnogih drugih slučajih ni dokazalo. Zadoščalo bi, ako bi se sklicevali na ustajo v Boki Kotorski v letu pred francosko-nemško vojno. Toliki in toliko tisoči najredoviteje vojske niso mogli priti do živega nekolikim stotinam ustašev. Pred štirimi leti se je v Abisiniji redovita in izvežbana vojska generala Baratierja pokazala slabo pred vojsko Menelika, hranečo svoje ognjišče. A tudi sedaj, Bogu hvala, Buri v južni Afriki slave zmago za zmago proti redovitim in izvežbanim vojskam Angležev. Do nas v Evropi prihajajo samo slabi odmevi teh veličastnih zmag. Zmage Burov morajo biti še veliko večje in sijajnejše, nego nam to predstavljajo vesti, ki jih preko Londona dobiva Evropa. Bolje, nego vojni boletini, govore druga poročila. Le-ta nam odkrivajo, kar bi vojni boletini hoteli zakrivati. Gotovo ga ni dneva, da bi nam ne javljali, kako Anglija ukazuje kako novo mobilizacijo. Te vsakdanje mobilizacije pričajo o strašnih porazih, ki jih Angleži trpe v južni Afriki, o groznih nepravilih njihovih in o njihovem — strahu.

Vendar pa, nikar se ne varajmo! Buri razvijajo toliko junaštvo in toliko domoljubno požrtvovalnost, da se nam, čitajočim, kako se oni boré, zdi, da čitamo kakor neke stare legende. Prijatelji svobode, mali in tlačeni narodi, vsi oni, ki verjamejo v zmago pravice, imajo radi česa, da se tolažijo in vesele. Ali pravimo, Anglija more razviti ogromno silo in jo tudi razvije brez vsa-

cega dvoma, ne da bi se izpostavila sramoti, da bi zaprosila za mir. Sicer ne bi to bilo prvokrat, da je bila Angležka potolčena v svojih kolonijalnih vojnah. No, ona je vsikdar znala zopet opomoči si, ter se svojimi ogromnimi sredstvi, s katerimi razpolaga, maščevati svoje sramotne poraze. Tudi najnovejša zgodovina njenih podjetij v Sudanu nam priča o tem. Nič novega ne bi bilo torej, ako bi se Anglija — pod utisom porazov — pobotala z Buri in ako bi podlegla v dogovoru. Ali ni smeti pozabiti, da je sedanji vojni namen revanše radi porazov, doživelih v prešlih dobah. Ni smeti pozabiti, da sta Transvaal in Oranž obkoljena od angleških kolonij, obljudenih tudi od Burov in da se Anglija — ako se že radi svoje kolonijalne politike v obče ne sme izpostaviti sramotnemu končnemu porazu — še posebno ne sme radi svojih južno-afričanskih kolonij. Ni smeti pozabiti, da so bili razlogi, radi katerih se je začela vojna, samo in zgolj pretveza, izgovor. Angležki je do tega, da si iz vse južne Afrike ustvari eno veliko kolonijalno mrežo; a tudi ta uspeh bi bil samo jedna etapa v izvrševanju velikih afriških načrtov, idoleh za tem, da Anglija zavlada od juga Afrike, pa gori do severa, do Egipta, preko nje nepretrznih kolonijalnih posestev. Ta misel je velika in drzna, ali nenasitni, pohlepni Angležki je vedno pred očmi. Pred očmi jej je, ko se bori v Sudanu, pred očmi jej je, ko se bori v južni Afriki. Radi tega — tudi če se jej sedaj ne posreči, da na potu svojih načrtov stori znaten korak, kakor ga je mislila — ne more dovoliti, da bi ji Buri zakopali misel teh načrtov. Vzemši vse to v obzir, Angležka bo borbo proti Burom nadaljevala do končnega uspeha, in naj bo imela premagati še toliko težkoč, naj se bo morala podvreči še tolikim žrtvam, naj se prelje še toliko krvi. S to eventualnostjo računa tudi evropska diplomacija. Ako bi poslednja bila uverjena, da bo končna zmaga na strani Burov, ne bi ji trebalo, da se umešava. Ali ker je prepričana, da na koncu konca — in naj

PODLISTEK

26

Sursum corda!

Spisal E.—n.—n.

Ej, ta! — Tonka... Tudi zanimivo. V osmem razredu nobeno dekle ne rabi diminutiva za svoje ime. Same gospice so, ki se nočejo imenovati tako kakor mala dekletca ali k večjemu »Bachfischei«. Same Josipine, Albertine, Antonije. Torej Tonka Hrastova je tista, ki trdi, da svet, narava in vse življenje obsoja pesimizem. Glej, glej! Kaj pa vé ta Tonka o svetu, o naravi, o življenju? Kar je čitala v šolskih knjigah in kar so ji profesorji povedali.

No, no, le počakaj, ti dekle! Pridejo drugi časi.

Pa kaj veš ti o pesimizmu?

Kaj pa je utemeljeno v svetu, v naravi, v življenju? Morda optimizem?

Ha, ha, ha! Dekle je morda zaljubljeno, seveda, v osmem razredu ima že vsaka svojega oboževalca, pa ga bo tudi Tonka imela. Zato pa v srebrni mesečini, kadar bezeg dehti in slavček drobi, sanja o sladkih slastih ljubezni. Tako sodijo vsa mlada dekleta, razlika je samo v tem, da so

nekatero pogumne, druge pa ne, nekatere znajo povedati, kaj mislijo, druge pa nič.

No, le počakaj! O tem optimizmu in pesimizmu se že še pogovoriva.

Savič je popravljaj svoje naloge, a jezil se ni več ta večer. Kadar mu je prišla kakšna prav dolgočasna naloga v roko, se je spomnil Tonkinega filozofovanja, in vse hudovanje mu je pregnal blagodejen humor.

Kar čudil se je, odkod je to prišlo. Humor! Tega že dolgo, dolgo ni poznal. Malo prej se je celó na ves glas zasmejal, kar se že ni zgodilo od tistih časov...

Ali ne postaja nezvest svojemu načelu?

Ah, kaj. V njem se ni nič spremenilo, on ne more postati več drugačen nego je. Pa še seenkrat nasmeje, ni škode. No, no, kar se tiče optimizma in pesimizma, Tonki že pove svoje menenje.

Hrastovi Tonki je bilo devetnajst let. Stanovala je pri neki teti v mestu; starišev ni imela. Teta ni bila siromašna, toda jako sitna je bila in Tonka ni imela pri njej nič posebno dobrega. Strie se sploh ni menil za njo. Kar je dekle dobilo, si je pravzaprav pošteno zaslužilo, kajti v hiši je Tonka delala, kakor bi bila najeta. Šivala je, vezla, gladila perilo, pisala tetina pisma. Ko je po smrti

svoje matere prišla v tetino hišo, je bila v štirinajstem letu. Dotle je bila v nekem zavodu za meščanska dekleta, a ker ji stariši niso zapustili premoženja, je teta hotela, naj postane šivilja ali pa modistica. Tonki je bilo to jako žal, ker se je rada učila. Ali ni mogla oporekati. Dve leti se je res hodila učiti za modistico. Tudi tukaj je bila jako pridna, vendar ni mogla pozabiti svoje želje, da bi prišla zopet v šolo. Neprenehoma je mislila, kako bi dosegla svoj namen. Dekle je imelo za čudo železno voljo in v dveh letih je dosegla svoj cilj.

V tem času se je izučila svoje obrti. Obenem si je tudi prihranila malo svotico. Teta ji je dajala vsaki dan nekoliko novčičev za južino. To je bilo od neznatne zapuščine Tonkine matere. Raznašati je morala gotove klobuke in včasih je dobila za to kakšno desetico. Zadnje mesece je delala tudi čez uro, kadar je bilo mnogo naročil in »madama« ji je dajala malo odškodnino za to.

Vse to je prištedila. Konec drugega leta jo je »madama« oprostila, a nagovarjala jo je, naj ostane pri njej kakor pomočnica, kajti Tonka je imela jako fin ukus za ženske klobuke in gospa je dobro vedela, da bi mnogo pridobila z njo. No, dekle je hotelo sedaj izvesti, o čemer je sanjalo ves čas, kar je bilo izstopilo iz šole. (Pride še.)

bo to kadar-koli — zmaga Angležka, evropska diplomacija jemlje v obzir to eventualnost. Zato sestanek v Potsdamu, zato sestanek nemškega cesarja z angleško kraljico v Windsoru.

One novine, ki so rusko-francoski zvezi protivne, so se razveselile radi sestanka nemškega cesarja in ruskega cara ter so ta sestanek predstavljale tako, kakor da pomenja oslabiljenje v rusko-francoskih odnosih. Tako tolmačenje je prenačljeno in ne odgovarja resnici. V Potsdamu sti se v osebah dveh vladarjev sestali — to rečemo tako — trojna in dvojna zveza, ker se v tem momentu strinjajo njihovi interesi in nazori nasproti transvaalsko-angleškemu spopadu. Ako pravimo trojna zveza, umejemo Nemčijo. Naša monarhija — ker ni kolonijalna velevlast — ni toliko interesirana na tem sporu. Italija bi v svoji smešni megalomaniji, v kateri sanja, da ona in Angležka morata deliti gospodstvo na srednjemzemskem morju, hotela stati z Angležko, ali z Italijo ne računa nikdo. Gre torej za to, da Nemčija z jedne strani, kakor vlast, ki je danes z Angležko v dobrih odnosih, ter Rusija in Francija, ki ste smatrani kakor protivnici Angležke, soglasno določijo svoje vedenje in svoje postopanje. Tudi Rusija in Francija bi mogli sedanje neprimliko, v katerih se nahaja Angležka, upotrebiti v svojo korist. Francoska bi mogla poskušati, da se maščuje radi Fašode. Rusija bi lahko skušala, da proti Angliji uprizori velikih težkoč v Kitaju, v Perziji, v Afganistanu, v Indiji. No, rekel bi, da za vse to ni še prišel čas. Kajti vse to ne bi značilo evropske, ampak svetovno vojno. Tako Rusiji kakor Franciji je pa popred zvršiti velika dela miru. Rusija mora dovršiti sibirsko železnico, Francija pa se pripravlja na veliko svetovno razstavo. Pa tudi za Nemčijo bi bila vojna sedaj neprimliko. Nemčija širi svoje kolonije na ta ali oni način in jih hoče še bolj razširiti. V kolonijalne namene svoje jači in množi svojo vojno mornarico. No, sedaj je še le v stanju pripravljanja, in ne bi hotela, da bi jej vojna pretrgala to pripravljanje. Dan vojne pride. Do pred nekoliko leti sta bila Rena in Carigrad dve točki, radi katerih je mogla počiti vojna. O Reni in Carigradu se sedaj ne govori. Bodoča vojna zavihra radi kolonij, najbrže radi onih v Afriki, a potegne v svoj vrtinec tudi evropska vprašanja. To vojno predvidjajo vse vlasti, vse se pripravljajo nanjo, a danes je še nočejo. Francija in Rusija torej ne bosti izrabljali hipnih neprimlik Angležke, ali Anglija se mora obvezati, da, ko pride dan končnega obračuna v južni Afriki, ne bo izvajala svojega načrta, ampak da Oranžu in Transvaalu pusti njuno neodvisnost. To je današnji diplomatski moment. To je signatura sestankov v Potsdamu in v Windsoru.

Dinko Politeo.

Javni shod

političnega društva »Edinost« v Rojnu

dne 12. novembra 1899.

Ob 4^{1/2} uri popoldne je predsednik gosp. prof. Matko Mandić otvoril zborovanje rekši:

Slavno občinstvo! Predragi Rojančani! V imenu odbora političnega društva »Edinost«, ki je za danes sklical tukaj javen shod, vam izrekam zahvalo na udeležbi ter vas prisrčno pozdravljam. Zahvaljujem se vam, da ste prišli v tolikem številu, da zamoremo zborovati. Odbor političnega društva »Edinost« bi veselilo, da vidi danes tukaj več domačinov. Videti je, kakor da bi se Rojančani premalo brigali za javno življenje sploh in zlasti za delovanje zastopnikov v deželnem, oziroma mestnem zboru.

Iz današnjega dnevnega reda smo izpustili nekatere točke, o katerih smo razpravljali že na zadnjih ljudskih shodih v Barkovljah, pri sv. Ivanu in v Škedenju, vendar se teh dotaknemo tudi danes, če bi kdo hotel imeti kako pojasnilo o eni ali drugi stvari. Stavili pa smo na dnevni red popolnoma nov predmet, t. j. pogovor o naši občinski upravi. To smo storili radi tega, ker smo vedeli, da to mora zanimati vsakogar, posebno vsakega davkoplačevalca. Sami italijanski listi morajo priznavati, da je naša mestna uprava zelo pomanjkljiva. Torej mora biti v tem pogledu že zelo huda, kajti sam o sebi nihče ne izreka slabe sodbe, ako

ni prisiljen. Prepričan sem torej, da bo vas vseh zanimal govor g. dra. Rybářa o tem predmetu.

Predstavljam vam vladnega zastopnika, g. svetovaleca Bacherja, naše deželne oziroma mestne poslanece gg. Frana Dollenza, Ivana Marijo Vatoeva in Vekoslava Gojupa (Živelj!), pozdravljam vas vse še enkrat ter prosim g. dra. Rybářa, da govori o prvi točki dnevnega reda, o mestnem gospodarstvu.

Občinska uprava v Trstu.

Gosp. dr. Otokar Rybář je govoril blizu tako: Politično društvo »Edinost« mi je dalo nalogo, da vam danes nekoliko razložim občinsko upravo gospode v Trstu. Izbrali smo si v ta namen Rojan, ker je isti v obližju mesta in okolice. Prvo in drugo mora ta predmet jednako zanimati. Kajti če je občinsko gospodarstvo slabo za mesto, je še slabše za tržaško okolico. In davke morajo plačevati okoličani istotako kakor meščani. Kakor volilec pa imamo tudi pravico, da gledamo, zakaj plačujemo davke in občinske doklade? Mi vsi pa vemo, da je v občinski upravi marsikaj gnilega.

Govoré o občinskem gospodarstvu tržaškem ne bom razlagal samo onih stvari, ki se strogo tičejo občinskega premoženja, občinskih dokladov itd., ampak govoriti mi bo o gibanju v mestnem svetu sploh.

Mesto Trst zavzema stališče, kakoršnjega ne zavzema nobeno drugo mesto v Avstriji. Mi imamo tukaj občinski svet z županom na čelu. Ta župan ni le predsednik občinskega sveta, ampak tudi predsednik takozvane »delegacije«, t. j. onih mož, ki so izvoljeni iz občinskega sveta, da nekako nadzorujejo občinski svet in da v neklih stvareh tudi odločujejo sami, n. pr. glede imenovanja občinskih uradnikov, reševanja o rekurzih itd. Nadalje je župan predsednik magistrata. Kaj je magistrat, o katerem se toliko govori, menda ni vsem znano. Magistrat je skupina uradnikov, ki imajo skrbeti za to, da se izvršuje, kar je sklenil občinski svet. Da me boste boljše umeli, vam hočem navesti primere. Sodišče zodi; sodnik je razsodil, da je ta ali oni dolžan komu plačati toliko in toliko. Ako hoče tisti, ki ima tirjati dotično svoto, priti do svojega denarja, mu ne zadostuje, da ima v rokah razsodbo. Treba še le dolg iztirjati. Sodišče pošilja torej venkaj moža, svoj izvršilni organ, ki naj dolžniku zarubi toliko, da je tirjatev pokrita. Istotako je z občinskim svetom in magistratom. Občinski svet sklepa o teh in onih stvareh. S tem še stvar ni rešena. Treba še koga, da to izvrši. To je skrb magistrata. Magistrat je torej izvršilni organ mestnega sveta in delegacije. Predsednik magistrata je zopet župan. To je njegova tretja lastnost.

Ali župan ima še več lastnosti. Glasom § 6. našega občinskega statuta imati namreč občina in dežela tržaška iste meje. Trst in okolica skupaj tvorita občino in tvorita deželo. Zato sklepa mestni svet tudi deželne zakone, o dohodkih in izdatkih dežele. Mestni svet je torej ob enem deželni zbor in občinski svetovalec so zajedno deželni poslanci. Predsednik tega deželnega zbora pa je zopet župan. To je njegova četrta lastnost.

Človek bi mislil, da je to dovolj in da bi županu ne smeli nakladati še drugih oblasti. Ali pri nas v Trstu ima mestni svet, oziroma župan kakor predsednik istega, še drugo moč, ki je več vredna, nego vse dosedaj imenovane. Mestni svet je ob enem politična oblast prve instancije, t. j. on ima vse tiste pravice, katere imajo na deželi e. k. okrajna glavarstva. Magistrat nadomestuje tu okrajno glavarstvo. Kaj če to reči, to je znano tistemu, ki ve, kako moč ima okrajno glavarstvo. Okrajno glavarstvo je prva instancija v obrtnih stvareh. Ako hočeš dobiti n. pr. koncesijo za gostilno, moraš iti na okrajno glavarstvo — v Trstu na magistrat. Ako ste storili kak političen pregrešek, sodi vas okrajno glavarstvo — v Trstu magistrat. Tako ima magistrat izročeni še več stvari takozvanega prenešenega delokroga. Da vas ne bom dolgočasil, hočem navesti samo eno: kontrolo v vojaških stvareh. Kaj hoče to reči, vé vsakdo, komur je znano, kakega mišljenja je naš magistrat, ki nam ukazuje torej tudi takrat, kadar gre za naš krvni davek! (Vsklikanje).

Videli smo, da je tržaški »podestà« gospodar v premoženjskih (administrativnih) stvareh, v stvareh zakonodaje, v izvršilnih (magistrat) in

v takšnih stvareh, katere imajo drugod v rokah organi e. k. okrajnih glavarstev, ki so vendar kolikor toliko nepristranski.

Ako torej govorimo o občinski upravi, se ne moremo ozirati samo na upravo občinskega premoženja, ampak na vse te stvari, katere smo navedli tukaj. Govoriti nam je torej o premoženju, administraciji in o splošnih političnih stvareh. Ne pričakujte pa od mene, da vam podam temeljito in podrobno kritiko o gospodarskih stvareh. Premalo sem preiskoval to stroko, da bi mogel to. Le v splošnih obrisih se hočem dotikati uprave občine, toliko od nje strogo gospodarske, kolikor politične strani. (Pride še.)

Politični pregled.

TRST 14. novembra 1899.

K položaju. »Piccolo« nas je presenetil danes z čudno vestjo, došlo mu z Dunaja, da je več odličnejih členov desnice ponudilo levici, naj bi se zasnova koalicija češko-poljska-nemška, v kateri bi Nemci zavzemali odlično mesto. Do tega koraka da je stranke na desni dovelo spoznanje, da v Avstriji ni možno vladati proti Čehom, pa tudi ne proti Nemcem. Predno pa bi se taka koalicija zasnova, morali bi rešiti »nekatera« jezikovna vprašanja. Nemci bi se morali odreči namenu razrušenja sedanje večine, večina pa bi se morala obvezati, da ne bo skušala razdirati nemške vzajemnosti. V koalicijskem ministerstvu naj bi bile razmerno zastopane one stranke, ki bi pritrdile takemu premirju. Portfelji v ministerstvu naj bi se razdelili tako, da Nemci dobé zadostno jamstvo za varstvo njih narodne posesti. Tako ojačen parlament bi bil v močni poziciji o pogajanjih z Ogersko. Najgorečnejši priporočevalci take koalicije da je vitez Bilinski, a tudi Čehi da so pripravljeni skleniti narodni mir, ker so se prepričali, da hegemonija Čehov v Avstriji ni mogoča. Ako Nemci vsprejmejo to ponudbo, se takoj prično neobvezna pogajanja. Na desni so uverjeni, da je od odgovora Nemcev odvisen obstanek parlamenta. Ako se grofu Claryju ne posreči, da bo ustavnim potom zadovoljeno tako imenovanim »državnim potrebam«, bo moral odstopiti, a njegovemu nasledniku ne bo preostajalo drugega, nego da se vnovič zateče k — § 14!!

To je res nekaj čisto nepričakovanega, kar nam »Piccolo« poročilo pripoveduje tu! Nepričakovanega in neverjetnega. Vsaj v tej obliki nosi sporočilo vse znake neverjetnosti na sebi.

Sosebno to je izključeno, da bi bili Čehi sami nekako izrekli svoj »grešili smo«, češ, da sedaj vidijo, da češka hegemonija v Avstriji ni mogoča; da bi na ta način pripoznali, da so oni krivi na vseh borbah, ker jim ni bilo za jednako-pravnost, ampak za nadvladje! Še manje je verjetno, da bi Čehi hoteli dati Nemcem garancijo za njih nemško narodno posest. Treba le vedeti, kaj si Nemci prištevajo v svojo narodno posest, pa smo na čistem, da poslanci češki ne morejo dati takega jamstva! Celje, Brežice, Konjice na Štorskem, vsi ti na slovenskih tleh stoječi kraji so baje tudi »nemška narodna posest«. Kateri Slovenci bi hotel priznati to?! In na Češkem, Moravskem in v Šleziji imajo na stotine slušajev take »nemške posesti«! Ako bi se češki poslanci tudi res hoteli odreči nadaljnjemu boju za one postojanke, ki so še v nemških rokah, a so češka last, odtrgana narodu z nasiljem, pa bi narod ne sankejourniral tega, in bi vihar nevolje odnesel tako jamstvo s takimi — poslanci vred!

Kakor to, gori navedeno sporočilo umejemo mi, gre za to, da bi se zasnova le koalicijska vlada, a parlamentarno razvrščenje naj bi ostalo nedotaknjeno. Torej bi tudi mi Jugoslovani ostali v večini! Mari brez jamstev?! Mari naj bi prihajali do besede le o glasovanju za koalicijsko vlado, v kateri bi bili Nemci glava?! Ali so skušnje izza dobe koalicije Windischgratzove res tako vabljive, da bi se hoteli zopet spuščati v tak eksperiment? Koliko vprašanj bi lahko še napisali tu?!

Le še jedno. Koalicija naj bi bila to mej Čehi, Poljaki in levici! Prosimo, kdo je ta levica?! Ali naj tudi Schönererjance subsumiramo pod ukupnost levice! Kdo je sploh poklican, da v imenu Nemcev vsprejme obveze?! Misel

na koalicijo z Schönererjanci je menda izključena. A kaj je nemška *gemeinbürgerschaft* brez Schönererja in Wolf? Kaka je veljava prevzetih nemških obveznosti, ako jim Wolf in Schönerer nasprotujeta?! Res, da so mnogo govorili zadnje dni o razsulu Schönerer-Wolfovega upliva, ali dejstvo je vendar to, da povsodi, kjer je Wolf govoril v zadnjih časih, so se volile izrekli za Wolfa, a druge nemške skupine so počastili z najslabšimi nezaupnicami. In še pred par dnevi se je zgodilo, da je »Deutscher Wählerverein« v Inomestu izrekel nemški ljudski stranki nezaupnico, ker je nastopila proti Wolf-Schönererjevi skupini.

Tisoč pomislekov. Našim poslancem pa priporočamo najnujnejše — ako je namreč kaj resnice na tem, kar pripoveduje »Piccolo« — naj se ne pusté tlačiti v nikake nove kombinacije, ako ne dobe jamstva, da ne bodo samo tlačani na glasovanjih, ampak da bodo mogli pošteno delati kakor uvaževani zastopniki naroda.

Vprašanje o kvoti. Ogerska deputacija je doposlala avstrijski deputaciji noto, s katero obvešča poslednjo, da je pritrdila poročevalcu odbora sedmorice, naj se le-ta pozove, da stavi nove predloge za določanje kvote in sicer v mejah mej 35 in 33%. Ako se avstrijska deputacija odzove temu povabilu, pride naj dne 16. t. m. v Budimpešto. Vsled te note je predsednik grof Schönborn včeraj sklical avstrijsko deputacijo na posvetovanje. Razprava je bila dolga in sta posegla v isto tudi predsednik v ministerskem svetu, grof Clary, in voditelj finančnega ministerstva, pl. Kniazolueki. Vsi govorniki so povdarjali, da je ta deputacija že enkrat odklonila vsako pogajanje v mejah od 33—35%. Vendar pa, da pokaže svojo voljnost nasproti ogerski deputaciji, so sklenili, da pododsek pojde v Budimpešto na nadaljnja pogajanja.

Vojna v južni Afriki. Prvi oddelki pomornih čet angleških so dospeli v Kapstadt. Del tega vojaštva je že odšel na bojišče. Angleži hočejo torej napeti vse sile, da bi generala Whitea rešili iz objema Boereev, oblegajočih Ladysmith. V to pa treba najmanjše še 15 dni. Toliko časa bi se general Withe moral še držati v Ladysmithu. Francozki listi sodijo, da ne bo mogel, ker se moč Boereev vsakega dne množi po prihajajočem moztvu in topovih, dočim Angležem že pohaja streljivo. Francozki listi sodijo, da je v Natalu skoro pričakovati katastrofe za Angleže.

Sevé, da vojna s tem ne bo zaključena, kakor dokazuje naš današnji prvi članek, marveč je pričakovati hudega nadaljnjega prelivanja krvi.

Angleži pomnože svoje sile do skrajnega, a v njih sramoto bodi povedano tudi, da so z zadnjimi transporti odposlali tudi 34 tako imenovanih Lyddite-topov. Delo teh topov je grozno, to je najhuje orožje. Kamor udarja, se dvigajo ognjeni stebri. Kamor je padla taka bomba, ne le da kosi železa ubijajo ljudi, ampak tudi strupeni plini, ki polnijo zduh. Kjer so izstrelili tako bombo, je uničeno vsako živo bitje sto metrov na okolo. S temi peklenškimi topovi hočejo Angleži širiti svoje — človekoljubje. Telesa svojega, za svojo svobodo boročega nasprotnika hočejo mesariti, kakor divja zver mesari svojo žrtev. Ali se Evropa res ne sramuje, ali se res ne zavé dolžnosti do evropske civilizacije ter ukroti to — zver?!

Domače vesti.

Zaplena. Sinočnjó večerno izdaje »Edinosti« je e. k. državno pravdníštvo zaplenilo radi notíe »Torej prepovedano«, v kateri smo govorili o čudni naredbi deželne vlade na Kranjskem s katero je učenje ruskega jezika prepovedano.

Italijanski značaj mestne straže v nevarnosti. Kakor smo čuli od verodostojne strani, je vlada prepovedala »lepe« uniforme italijanske artilerije — pardon mestnih stražnikov tržaških in sicer zato, ker je tekem izdelovanja pod umetno roko krojačev postal kraj malo drugačen, nego je bil predložen svojedobno e. kr. namestništvu v odobrenje.

Če je temu res tako, pa se nam čudno zdi le to, da je vlada skoro pol meseca dnij rabila v to, da je vprašanje »slinosti med slikami in naravo« dovolj temeljito prestudirala, da sedaj še le prepoveduje »lične« uniforme, to veselje vseh »patrijotov«, stražnikov in ne najmanj ženskega občinstva tržaškega.

Magistratu bi bilo morda svetovati, da bi stopil v pogajanja z vojno upravo sosednjega kraljevstva, da mu ista, če tudi po najnižji ceni, odkupi še le malo rabljene uniforme.

Kuga. Strašna belezen se zopet pojavlja v Egiptu. Na Lloydovem parniku »Berenice« je bil zopet, torej četrti slučaj kuge. Sedaj se tukajšnji trgovci, za katere je omenjena ladija v Ameriki naložila kave, pogajajo z oblastmi, kaj je storiti, da dobijo pravočasno svoje blago, ne da bi s tem zdravstveno stanje spravili v nevarnost. — Sicer pa se je govorilo te dni, da smo imeli že celó v Trstu slučaj kuge. S parnikom »Polis Mytilene«, došlim iz Carigrada, se je namreč dne 28. m. m. pripeljal bolnik Nikolaj Barbassero, ki je dne 4. t. m. zjutraj umrl v tukajšnji bolnišnici. Zdravniki zagotavljajo, da je imenovani umrl za zastrupljenjem krvi in da se torej za sedaj še ni ničesar bati.

»Dante Alighieri« na delu. V Vidmu na Laškem so imeli dne 12. t. m. zvečer veliko slavnost: zastavi videmskega odbora društva »Dante Alighieri« so pripeli medaljo, posvečeno jej od shoda tega društva, vršivšega se nedavno v Mesini. Ne treba praviti, zakaj je ravno odbor v Vidmu oni, katerega društvo odlikuje najbolj. Nikdo ne more dvomiti o resničnih in končnih namenih društva »Dante Alighieri«. Saj so povedali na shodu v Mesini, ko so govorili o razmerah — v avstrijskih pokrajinah!! Videm paje blizo meje in društvo »Dante Alighieri« odlikuje prav tamošnji odbor.

Na slavnosti so bile zaslopane vse oblasti — menda ne v dokaz, da oficijelna politika Italije ne pritrjuje nepretržnim atentatom neoficijelne Italije na integriteto sosednje avstrijske države.

Predsednik videmskega odbora društva »Dante Alighieri« je proslavljal končne cilje tega društva, ki značijo veliko italijanstvo. Kaki so ti končni cilji, je razvidno iz besed govornika: »Nujna dolžnost nam je, da v ožigled delovanja tujcev priskočimo v pomoč italijanskim bratom, ki bijejo hud boj v obrambo svoje narodnosti«. Da bodo te besede se bolj umljive, je vskliknil nasledni govornik, sindaco Pecile, da pošilja bratske pozdrave bratom Italijanom, živečim izven mej kraljestva.

Potem je bil spreval. Godbe so svirale Garibaldijevo himno in kraljevo koračnico, ulice so bile razsvetljene z bengali v treh barvah in množice so orile patrijotične pozdrave — bratom onkraj meje!

Predsednik Selhavi je torej govoril o »tujem«, proti kateremu se Italijani morajo boriti za svojo narodnost. Na kongresu v Mesini pa so povedali naravnost, da ta tujec so Slovani in — Avstrija!! Kavzalna zveza mej: končnimi cilji društva »Dante Alighieri«, odlikovanjem odbora v Vidmu, torej najbližjega našim mejam, navdušenjem voditeljev italijanske politike v teh naših pokrajinah za cilje društva »Dante Alighieri«, je tako jasna, da jo z roko tipljemo vsi, razun vladnega zistema na Primorskem!

V novi cerkvi sv. Vincenca (še ne dozdani) v Rocolu so opravila dušobrižnika poverjena kaoperatorjema Franu Sili in Rudolfu Velensitzu.

Deška šola družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu priredi na dan 6. januarja 1900., v korist revni šolski mladini, dobrodelen koncert z uprizorenjem Petzove spevoigre »Letni časi« (in s primernimi govori). Opozarjamo vsa narodna društva na to namerjano veselico, da ne bo isti dan druge slavnosti v škodo družbenemu zavodu.

Za zastavo pevskega društva »Kolo« podaril je N. N. 1 K, družba »Čuk se je« oženil pa 3 K 10 st. Lepa hvala!

»Knjižnico slovenskih iger« prične izdajati »Slovenska krščansko-socijalna zveza«. Koncem novembra izide prvi snopič. Prinašala bo več iger, resnih in šaljevih, primernih našemu ljudstvu. Naša slovenska društva naj bi si že naprej naročila to izdanje in pristavila, ako žele toliko iztisov, kolikor je v igrah ulog. Zadošča naznanilo na dopisnici, naslovljeno na »Slovensko krščansko-socijalno zvezo«.

Društvo za pobijanje tuberkuloze se je ustanovilo v Trstu. Osnovni zbor je bil v nedeljo. Predsednikom je bil izvoljen mestni svetovalec Benussi.

Škrlatica se je pojavila v Kopru, vsled česar so morali zapreti več razredov na ljudskih šolah in na gimnaziju.

Užigalice »Lege« in družbe sv. Cirila in Metoda. Pišejo nam: Te dni sem bil v več javnih prostorih tržaških ter sem se prepričal, da je ni kavarne in gostilne, kjer bi se užigalice »Lege« ne šopirile na mizah. — Kaj pa naše užigalice družbe sv. Cirila in Metoda? Kje jih najdete? Mislim, da je tu na svojem mestu prošnja, da slovenskih kavarnarjev, gostilničarjev, trgovcev in tobakarnarjev, da si nabavijo naše užigalice. V nobeni slovenski hiši bi ne smelo biti drugih. Družine, ki rabijo mnogo tega blaga, naj bi si jih kupovale v večjih zabojih, kar bi stalo mnogo manj, nego če kupujejo samo po škatlicah. Tako bi združili svojo korist s koristjo prepotrebne šolske družbe ter nekako paralizirali delovanje raznarodujoče »Lege«. Slovenskemu občinstvu pa, obiskujočemu kavarne in gostilne, naj bi navzočnost »leginih« užigalic bila kažipot — ven iz takih lokalov!

Okrajna bolniška blagajna. Minolega tedna se je prijavilo 348 slučajev bolezni, 330 oseb se je proglasilo zdravimi in v zdravljenju jih je ostalo 728, med njimi 93 ponesrečencev na delu. Prestopkov proti zdravniškim naredbam so naznanili 172. Podpor je blagajna izplačala ta tedne 7972.48 kron.

Nova garnizijska bolnišnica v Ljubljani je dobila samo nemški napis. Tudi to je znamenje časa.

Schmidt pl. Zabierow, bivši deželni predsednik koroški, je (glasom poročila iz Voloskega) zbolel tako nevarno, da zdravniki nimajo nobenega upanja, da bi okreval.

Tatvina. Tramwayski družbi je neznanec odnesel iz ulice Torrente svetilnico z rdečimi stekli. Vredna je 6 gl.

Aretiran. Včeraj ob prihodu parnika »Dubrovnik« iz Dalmacije, se je podal pol. oficijal g. Kreiner na krov, kjer je aretiral kurjača Ivana Matulića, kateri je obdolžen tatvine. Moža so spravili v ulico Tigor.

Požar na Proseku. Predprošlo noč okolo polnoči je nastal ogenj v hiši št. 142. na Proseku, ki je last proseškega capoville Filipa Ferfolje. Goretje je začelo na podstrešju, ki je bilo natlačeno slame in sena. Mestni gasilci so preprečili, da se ogenj ni širil dalje. Škode je za okolo 2000 gold.

Iz-pred naših sodišč. Včeraj so bili obsojeni: 17-letni Anton M. iz Splita v trimesečno ječo, ker je nekomu izvalil bicikelj, ga prodal ter potrosil denar; 23-letni Matej C. z Opčin zaradi javnega nasilstva v 4 mesece ječe; zaradi istega čina in razžaljenja redarstva 19-letni Fran K. iz Trsta v 3-mesečno ječo in 16-letni Albert S. in 32-letni Jurij Selh. zaradi ponovne tatvine na škodo parnega mlina »Economus«, vsaki v trimesečno ječo. (Dalje na četrti strani.)

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario števil. 2.

(šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Velika zaloga

solidnega pohištva in tapecarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. števil. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi na južnem kolodvoru.

Dražbe premičnin. V četrtek, dne 16. novembra ob 10. uri popoldne se bodo vsled navedbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Belvedere šte. 3 in 21, hišna oprava; Verdela šte. 614 in 747, hiš. oprava; trg Piazza del Teatro št. 1, hišna oprava; v ulici Giulia št. 23, hišna oprava; ob 3. uri popoldne Kontovel št. 62, šivalni stroj; ob 10. uri borzni trg a 13, knjige, v ulici del Salice št. 2, ogledalo; ob 12. uri: Sv. Križ, sodi in 1 prešič.

Različne vesti.

Nesreča na železnici. Kakor javljajo iz Budimpešte, je dne 13. t. m. na postaji Davogh blizu Grana treil osebni vlak z neko lokomotivo. Trije potniki so težko ranjeni, več drugih lahko. Trije vozovi so poškodovani.

Orožje za Srbijo. Srbski vojni minister Vuković odpotuje, kakor javljajo iz Zemuna, te dni na Nemško, da prevzame orožje, pripravljeno za srbsko vojsko.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 14. Ministerski predsednik grof Clary odpotuje jutri v Budimpešto, kjer se bode vršil skupni ministerski svet. Clary ostane v Budimpešti, dokler bode trajalo pogajanje kvotnih deputacij.

Dunaj 14. Odsek za nadzorovanje državnih dolgov je imel zvečer sejo. Novi poročevalci Czedik je predlagal, da se ugotovi zahtevku finančne uprave, da se ji ima izročiti 118,318,940 kron zlata, ker je stvar nujna in ker je dotična ces. naredba pravokrepna. Po daljši debati so odklonili predlog poročevalca s 3 proti 3 glasom.

Dunaj 14. Seja odseka za proračun, ki je bila napovedana za danes, se bo vršila v četrtek.

Pariz 14. (Senat.) Senat se je odgodil po formalni seji. Od jutri naprej bo senat nadaljeval razprave kakor državno sodišče.

Pariz 14. (Komora.) Zbornica in tribune so dobro obiskane. Predsednik Deschanel čita mnogoštevilne interpelacije. Minister-predsednik zahteva, da se združi vse interpelacije o občni politiki v jedno ter da se začne nemudoma z razpravljanjem o isti. Začel je govoriti Cochén.

Rim 14. Danes je kralj Humbert otvoril s prestolnim govorom zasedanje parlamenta. Prestolni govor opozarja, da je bilo parlamentarno delovanje moteno in pretrgano, ter izraža željo in upanje, da bo parlament sedaj popravil zamudo.

Govor naznanja naredbe glede dvignjenja prisilnih bivališč in preosnovo nekaterih davčnih zakonov, s čemer se imajo razbremeniti nižji sloji. Italija da gleda zaupljivo v bodočnost. Razmerje z drugimi državami je izvrstno. Od nikoder ne preti deželi nobena nevarnost. Poslanci so na več mestih govora živahno pritrjevali.

Carigrad 14. Ruski poslanik je izročil visoki porti noto, v kateri protestira Rusija proti uporabi dohodkov iz vilajetov v druge svrhe nego v plačilo vojne odškodnine.

Peking 14. Pristanišče Yičanfu je formalno otvoreno za inozemsko trgovino.

Vojna v južni Afriki.

London 14. »Reuter« javlja iz Kimberleya, da so dne 5. t. m. Boerci obstreljali vodovodne naprave.

London 14. »Reuter« javlja iz Kimberleya z dne 6. t. m.: Boerci so ves dan obstreljali Kimberley, ne da bi napravili posebne škode. Večina granat niti ni počila.

V nedeljo dne 15. oktobra sem odprl gostilno

Adria
v ulici Nuova št. 11.

Toči se črno in belo dalmatinsko vino. Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebnim. Priporočam se slavnemu občinstvu za dober obisk.

Zajedno priporočam svojo

zalogo vina

v ulici Carintia št. 11, kjer se dobiva vino na drobno in debelo po najnižji ceni.

Filip Ivanišević.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gl. ter se plačujejo četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

Posredovalnica za potovanja.

Alojzij Mozetič

Piazza Negoziante 1. daje pojasnila za vsakršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak.

ulica Vienna številka 5 ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov

Razprodava na debelo.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton

Ulica Torrente št. 26 prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

Krème.

Jurković Mate

ulica Carintia št. 25 toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc

Via Acquedotto šte. 8 Zaloga vsakovrstnih vin in botelj. Postrežba točna, cene zmerne.

Pirih Ivan

Via Media št. 3. krèmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste kuhinja izvrstna, cene zmerne.

Lozić Jurij

Androna S. Lorenzo (za magistrato). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Potočnik Fran,

ima gostilno v ulici Irene št. 1., toči istrijsko, dalmatinsko in belo ipavsko vino, in Steinfeldsko pivo; vsaki čas mrzle jedi. Odprto vedno do polnoči.

Obuvala.

Stantič Josip

„pri Pepetu Kraševu“ na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko olo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročbe.

Rehar Peter

ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon

Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonialnega blaga in olje

Ant. Furlan

Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonialnega blaga. Postrežba točna sene brez konkurence.

Abram Fran

Via S. Francesco št. 22. Trgovci z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerne.

Jak. Perhauc

Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pečivo. Postrežba točna.

R. Kolar

na oglu ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonialno blago delikatese, likere itd.

Marija Čokelj

na Korzu št. 8. priporočam slavnemu slovenskemu občinstvu svojo prodajalnico, v kateri se dobiva po primerni ceni vsakovrstno blago, zlasti perilo za gospode in gospe, narejene obleke za gospe in otroke. V istej zalogi ima na razpolago vsakovrstne potreščine za gospe. Postrežba je točna in cene nizke.

Anton Šorli

priporočam svoji kavarni Commercio in Tedesco, ki sti shajalisci Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih časniki.

T. Zadnik

Via S. Francesco šte. 16, mesar, postreže z vsakovrstnim mesom po zmernih cenah. Na željo pošilja na dom

I. Tavčar,

krojač Via delle Beecherie šte. 6, priporočam se slovenskemu občinstvu.

Fran Hitty,

Via Barriera vecchia št. 113 prodajalnica vsakovrstnega nufakturnega blaga in drobnarij

Na zahtevanje se pošiljajo vzorci tudi na deželo.

Novak Mihalj,

trgovci, ulica Sv. Catarina št. 9., priporočam svojo zalogo kolonialnega blaga na debelo in na drobno. Razpošilja na deželo proti povzetju.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimice in peresnice, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni batli konkurence.

D. Zadnik - Trst

Via Nuova št. 28

Trgovina z najboljšim manufakturnim blagom. Udobiva se najboljša Kotonina bela in rujava za razno možko in žensko perilo. Modereci najnovejšega kroja.

Forštanji v najnovejšem risanju. Pleti (šjali) v raznih modernih barvah. Udobivajo se žepniki in raznovrstna drobnarija spadajoča v krojaško stroko.

Ovratniki in ovratnice nove mode.

Izdelujejo se moške obleke po meri.

Uzoreci na deželo se pošiljajo zastonj in blago poštne prosto.

Za mnogobrojen obisk priporočam se udano

D. Zadnik

Trst, Via Nuova šte. 28.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

edino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Al due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gl. 1.000.000,—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465-97
Rezerva na razpolaganje	500.000,—
Rezerva zavarovanja proti premijanju kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premijanju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Rezerva specijalnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000,—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

Glasbena šola.

Podpisani učitelj glasbe odprl je v ulici Colonna št. 2. II. nadstropje (za javnim vrtni) šolo za poučevanje sledečih predmetov: teorija, glasovir, petje, vse tamburaške instrumente, mandolin, vijola, čelo in violon (contrabas).

Natančneje pojasnila daje podpisani vsaki dan od 11. do 12. ure predp. v zgoraj imenovanih prostorih. Pisma istotja. — Za vspešni in točni poduk jamčim. — Priporočuj se za obilno udeležbo beležim

udani

Hrabroslav Vogrič

Priznana najboljši z važnimi patentiranimi novostmi lastne iznajdbe tehnično dovršeni

glasovirji

dobe se najbolje in najceneje direktno pri tovarnarju

Henrihu Bremitz

c. kr. dvornemu zalagatelju,

Trst — Borzni trg številka 9 — Trst

Ilustrirani katalogi na zahtevanje franco.